

സ്വീഹാത്തുല്ലാഹ്

അല്ലാഹു ആരാണെന്നറിയാനുള്ള അടുത്ത മാർഗം അവന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയാണ്. ഒരു വിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാഹുവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ അവന്റെ ബുദ്ധിക്ക് ചിന്തയ്ക്കും അതീതമാണ്. അഥവാ അവ ഗൈബിയായ (അദൃശ്യ) കാര്യമാണ്. അതിനാൽ അല്ലാഹു തന്നെക്കുറിച്ച് എന്ത് പറഞ്ഞുവോ അവന്റെ പ്രവാചകൻ എന്ത് പറഞ്ഞുതന്നുവോ അവ വിശ്വസിക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ കർത്തവ്യം. ഇമാം അഹ്മദ് മദുബ്നു ഹമ്പൽ പറഞ്ഞു:

لا يوصف الله إلا بما وصف به نفسه أو وصفه به رسوله لا يتجاوز القرآن والحديث (مجموع فتاوى شيخ الإسلام 5/26)

“അല്ലാഹു അവനെക്കുറിച്ച് വിശേഷിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടല്ലാതെ അവൻ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ. അല്ലെങ്കിൽ അവനെക്കുറിച്ച് അവന്റെ റസൂൽ വിശേഷിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടല്ലാതെയും. (ആ കാര്യത്തിൽ) ക്വർആനിയെയും ഹദീഥിയെയും മറികടന്നുകൂടാ”.

അതിനാൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അവൻ നമുക്ക് അറിയിച്ചുതന്നതല്ലാതെ ഒന്നും പറയാവതല്ല. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَأَلَّا تُمَّ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْمُونَ

“പറയുക, എന്റെ രക്ഷിതാവ് നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളത്, പ്രത്യക്ഷമായതും പരോക്ഷമായതുമായ നീചവൃത്തികളും, അധർമ്മങ്ങളും, ന്യായം കൂടാതെയുള്ള കയ്യേറ്റവും, യാതൊരു പ്രമാണവും അല്ലാഹു ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ലാത്തതിനെ അവനോട് നിങ്ങൾ പകുചേർക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിവരമില്ലാത്തത് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതും മാത്രമാണ്” (7/33)

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

“നിനക്കറിവില്ലാത്ത യാതൊരു കാര്യത്തിന്റെയും പിന്നാലെ നീ പോകരുത്. തീർച്ചയായും കേൾവി, കാഴ്ച, ഹൃദയം ഇവയെല്ലാംതന്നെ അവയെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്.” (17/36)

അതിനാൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുതന്നതിനപ്പുറം അവനെക്കുറിച്ച് നമുക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു പങ്കുമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വീകൃതങ്ങളെ നിഷേധിച്ച മുജ്തബിലികൾക്കും അവയെ വിശദീകരിച്ച അശ്അരി, മാതൂരിദി വിഭാഗങ്ങൾക്കും ഈ വിഷയത്തിൽ വലിയ അബദ്ധങ്ങൾ പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർ ബുദ്ധിക്കാണ് സ്ഥാനം കൊടുത്തത്. “നസ്സ്വി” നല്ലയെന്നതാണതിന് കാരണം.

അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പറഞ്ഞുതന്നുവോ അത് അങ്ങിനെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അതിന്റെ ബാഹ്യർത്ഥംവിട്ട് അതിന്റെ പൊരുൾ തേടി പോവാൻ അതിനെ വ്യഖ്യാനിച്ച് ഒപ്പിക്കാനോ പാടുള്ളതല്ല. അതായത് -

نؤمن من غير تحريف ولا تعطيل ومن غير تكييف ولا تمثيل (العقيدة الواسطية)

“യാതൊരുവിധ മാറ്റവും വരുത്താതെയും നിഷേധിക്കാതെയും രൂപപ്പെടുത്താതെയും ചിത്രീകരിക്കാതെയും നാം വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നതാണ് നമ്മുടെ നിലപാട്.”

തഹ് രീഫ് നടത്തൽ അതിന്റെ പദത്തിലോ അർത്ഥത്തിലോ ആണ്. തഹ് രീഫ് നടത്തുന്നവർക്ക് തജ് വീൽ (വ്യാഖ്യാനം) നടത്തുന്നവർ എന്നും പറയാം. അശ്അരികളും, മാതൂരിദികളുമാണവർ. ഉദാഹരണമായി, അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

بَلَّ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ

“എന്നാൽ അവന്റെ ഇരുകരങ്ങളും വിടർത്തപ്പെട്ടതാണ്” (5/64)

ഇവിടെ അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥകരങ്ങളല്ല ഉദ്ദേശ്യം, അവന്റെ അടിമകൾക്ക് അവൻ നൽകുന്ന അളവറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളാണെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതാണ് തഹ് രീഫ് അഥവാ തജ് വീൽ. അവന്റെ കരം എങ്ങിനെയെന്ന് വിവരിക്കാതെയും സൃഷ്ടികളുടെ കരങ്ങളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്താതെയും അവൻ കരങ്ങളില്ലെന്ന് നിഷേധിക്കാതെയും വിശ്വസിക്കലാണ് യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം. അപ്രകാരംതന്നെ الرحمن على العرش استوى എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹു സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹിതനായി എന്നാണ് ശരിയായ അർത്ഥം. ആ ആരോഹണത്തിന്റെ രൂപം നമുക്കറിയില്ല. എന്നാൽ استوى എന്നതിന് استعلى (അധികാരച്ചുമതലയേറ്റു)യെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് തഹ് രീഫാണ്.

തജ് വീൽ (التعطيل) എന്നാൽ ഒഴിവാക്കുക, ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. ഇവിടെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്, അല്ലാഹു അവന്നുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ ഒരു സ്വീകൃതം ഇല്ലായെന്ന് വാദിക്കലാണ്. ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിക്ക് അങ്ങിനെ പാടില്ല. അഹ് ലുസ്സുന്നത്തിവൽജമാഅത്തിന്റെ (സലഫികൾ) വക്താക്കൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു സ്വീകൃതം നിഷേധിക്കുന്നവരല്ല, പ്രത്യേക അല്ലാഹു അവന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതെല്ലാം

അംഗീകരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി നാം ഉദ്ധരിച്ച بل يدها مسوتطان എന്ന വചനം തന്നെ. ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂത് (ശക്തി)യാണെന്ന് പറഞ്ഞവരുണ്ട്. ഈ പറച്ചിലിലൂടെ അവർ തഹ്‌രീഫും തഅ്‌ത്രിലും നടത്തി. അതായത് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട അർത്ഥത്തെ തഅ്‌ത്രിൽ ചെയ്തു (ഉപേക്ഷിച്ചു). അല്ലാഹുവിന് കൈ ഉണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞ തെളിവിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ രണ്ട് കരങ്ങളും വിടർത്തപ്പെട്ടതാണെന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥമായ രണ്ട് കരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നതന്നെ നാം വിശ്വസിക്കണം. പക്ഷെ അവയുടെ രൂപം നമുക്കറിയില്ലെന്ന് മാത്രം. അതിനാൽ സലഫികളുടെ അക്വീദയാണ് തഹ്‌രീഫിൽ നിന്നും തഅ്‌ത്രിലിൽനിന്നും മുക്തമായ ശരിയായിട്ടുള്ള അക്വീദ.

സലഫികളുടെ (അഹ്‌ലുസ്‌സുന്നത്തിവൽജമാഅത്തത്) എതിരാളികൾ ഈ വിഷയത്തിൽ സലഫികളെ വളരെയേറെ അതിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ ഒന്നും ചിന്തിച്ച് മനസ്സിലാക്കാതെ എല്ലാം അല്ലാഹുവിലേക്ക് സമർപ്പിച്ചവരാണ്. (التفويض) എന്നാണ് ഒരാക്ഷേപം. യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യമതല്ല. അല്ലാഹു അവനാണ് എന്ന് പറഞ്ഞ ഒരു സ്വീഹത്തിനെയും അവർ അംഗീകരിക്കാതിരുന്നിട്ടല്ല. ആവയുടെ പൂർണ്ണ അർത്ഥവും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവ എങ്ങിനെ (كيفية) എന്നതു മാത്രമാണ് അല്ലാഹുവിലേക്ക് സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സലഫുകൾ ക്വർആനിനെ നിഷേധിച്ചവരാണെന്ന ആക്ഷേപവുമുണ്ട്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

وَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَيِّدًا لِّكُلِّ شَيْءٍ

“നാം നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥമിറക്കിയത് എല്ലാറ്റിന്റെയും വിവരണമായിട്ടാണ്.” (16/89)

അപ്പോൾ ഒരു വിഷയത്തിന്റെ അർത്ഥമോ വിവരണമോ അറിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്ത് വിവരണമാണ് ക്വർആനിലുള്ളത്. അതിനാൽ ക്വർആനിൽ എല്ലാ വിവരണവുമുണ്ട്. സലഫികൾ അത് നിഷേധിക്കുന്നു എന്നാണ് ആക്ഷേപം. ക്വർആനിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ എത്രയോ അസ്‌മാഉം വിശേഷണങ്ങളുമുണ്ട്. അതിന്റെ അർത്ഥം നമുക്കറിയില്ലെങ്കിൽ എന്ത് വിവരണമാണ് ക്വർആനിലുള്ളത്. ഇതാണ് അവരുടെ ആക്ഷേപത്തിന്റെ ആകെത്തുക.

മാത്രമല്ല, അവർ ചോദിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ചില സ്വീഹത്തുകളെക്കുറിച്ച് നബി(സ്വ) സംസാരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് നബി(സ്വ) പറയുന്നു: അതെന്താണെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു: ആകാശത്തിലുള്ളവനാണ് നമ്മുടെ റബ്ബ്. എന്നിട്ട് ആ റബ്ബിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചാൽ നബി(സ്വ) പറയുന്നു: എനിക്കറിയില്ല. അപകാരം തന്നെ, ഒന്നാമത്തെ ആകാശത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ റബ്ബ് ഇറങ്ങിവരുന്നു. എന്നിട്ട് നമ്മുടെ റബ്ബ് ഇറങ്ങുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ എന്താണ് അർത്ഥമെന്ന് ചോദിച്ചാൽ നബി(സ്വ) പറയുന്നു: എനിക്കറിയില്ല. ഇതെന്തൊരു നിലപാട്?

നമുക്കതിന് പറയുവാനുള്ള മറുപടി അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന്റെ പേരിൽ ഇതിനെക്കാൾ വലിയൊരാൾമാർ വേറെയില്ല എന്നാണ്. ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത് ക്യാർത്തൂനിനെ നിഷേധിക്കലും റസൂൽ(സ്യ)യെ അറിവില്ലാത്തവൻ എന്നാക്ഷേപിക്കലുമാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ നമുക്കെത്തിച്ചുതന്നതും അത് നമുക്ക് വിവരിച്ചുതന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണ്. നമ്മുടെ ബുദ്ധിയിലുണ്ട് മനസിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ പ്രവാചകൻ നമുക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ബുദ്ധിയുടെ പരിമിതി നാം അറിയണം. സ്വർഗത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുവേ നബി(സ്യ) (ക്യൂദ് സിയായ ഒരു ഹദീസിൽ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

أعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت، ولا أذن سمعت، ولا خطر على قلب بشر(بخاري 3244 مسلم 2824)

“സദ്വൃത്തരായ എന്റെ അടിമകൾക്ക് ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ഒരു ചെവിയും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും ഒരു മനുഷ്യന്റെ മനസിലും നിരൂപിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായവ ഞാൻ ഒരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.”

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“എന്നാൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനുള്ള പ്രതിഫലമായിക്കൊണ്ട് കൺകുളിർപ്പിക്കുന്ന എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് അവർക്കു വേണ്ടി രഹസ്യമാക്കി വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്ന് ഒരാൾക്കും അറിയാവുന്നതല്ല” (32/17)

അതെ, പരലോകത്ത് സൽകർമ്മകാരികൾക്ക് അനുഭവിക്കാനുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയായ മനുഷ്യർക്ക് നിരൂപിക്കാനോ മനസിലാക്കുവാനോ കഴിയാത്തത്ര വലുതും വിശാലവുമാണ്. ഇതാണ് സ്ഥിതിയെന്നിരിക്കെ ഈ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ വിശേഷണങ്ങളുടെ യഥാസ്ഥിതി പേരുകൊണ്ടറിയാനല്ലാതെ വിശദമായും പൂർണ്ണമായും അറിയാൻ മനുഷ്യന് ആവുകയില്ല. അതിനാൽ അവന്റെ ബുദ്ധിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാവുന്നതും അറിയേണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നതാണ് പ്രവാചകൻമാരുടെ ദൗത്യം. അത് പൂർണ്ണമായും ഒരു വീഴ്ചയും കൂടാതെ പ്രവാചകൻ നിർവഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ പൂർവികരുടെ (സലഫുകൾ) നിലപാടുതന്നെയാണ് ശരി. പിൻകാലക്കാരുടെ നൂതന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അബദ്ധവുമാണ്.

ബുദ്ധിയുടെ പരിമിതിയെക്കുറിച്ച് മുതകല്ലിമുകളുടെ നേതാവായ ഫഖ്റുദ്ദീൻ റാസി പറയുന്നത് നോക്കുക:

لهاية إقدام العقول عقال وأكثر سعي العالمين ضلال

“ബുദ്ധിയുടെ മുന്നേറ്റത്തിന്റെ അന്ത്യം ബന്ധനമാണ്. ലോകരുടെ അധിക പ്രവർത്തനം മാർഗ്ഗഭ്രംശവുമാണ്.”

وأرواحنا في وحشة من جسامنا وغاية دنيانا أذى ووبال

“നമ്മുടെ ആത്മാക്കൾ നമ്മുടെ ശരീരത്തിലെ ഏകാന്തതയിലാണ്. നമ്മുടെ ഐഹികതയുടെ അന്തിമലക്ഷ്യം ബുദ്ധിമുട്ടും ക്ലേശവുമാണ്.”

و لم نستفد من بحثنا طول عمرنا سوى أن جمعنا فيه قيل وقالوا

“മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞതൊക്കെ ശേഖരിച്ചുവെച്ചുവന്നല്ലാതെ ദീർഘമായ നമ്മുടെ ആയുഷ്കാലത്തെ അന്വേഷണത്തിൽ നിന്ന് നമുക്കൊരു പ്രയോജനവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല.”

(الصواعق المرسله لابن قيم 1/167)

അതിനാൽ ബുദ്ധിയുടെ പേരുപറഞ്ഞ് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വീകൃതങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൂടാ. അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ച ഫഖ്റുദ്ദീൻ റാസിയാണ് തന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ തന്റെ പഠനങ്ങളെല്ലാം വ്യഥാവിധിയായി എന്ന് കൂണ് റിതപ്പെട്ടത്.

“തക്യിഫ്” (تكيف) എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തി എങ്ങിനെയെന്ന് ചോദിച്ച അതിനുത്തരം കണ്ടെത്തലാണ്. ഇത് പാടില്ല. ഒരാൾ വന്നുവന്നു പറയുമ്പോൾ എങ്ങിനെ വന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി നടന്നുകൊണ്ട്, വാഹനത്തിലായി, ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ട്, സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ട് എന്നിങ്ങനെ വരവിന്റെ വിധം വിവരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വീകൃതങ്ങൾക്കോ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കോ അങ്ങിനെ വിധം പറയാവതല്ല.

ഉദാ: الخرافات غير مجهول وكيف غير معقول والایمان به واجب والسؤال عنه بدعة (البيهقي في الأسماء والصفات ، 867 الحافظ في الفتح الباري 13/407 ، ابن عبد البر في التمهيد 7/151)

“ഇസ്തിവാഅ് (ആരോഹണം) എന്നതിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം നമുക്കുജ്ഞാതമല്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ രൂപം ബുദ്ധിക്കുതീതമാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കൽ ബിദ്അ് ആണ്.”

ഈ ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചവനെ مبتدع എന്ന് ഇമാം മാലിക് വിശേഷിപ്പിക്കുകയും അവനോട് സഭസിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുമുണ്ടായി.

മഹാൻമാരായ സ്വഹാബിമാർ ആരുംതന്നെ ക്കൂർആനിലും ഹദീമിലും പരാമർശിക്കപ്പെട്ട അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വീഹത്തുകളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ചോദിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണതക്കാവശ്യമാംവിധം അവയെ അവർ മനസിലാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. **أمرؤها كما جاءت** ആ വിശേഷണം എങ്ങിനെ വന്നുവെന്നോ അതുപ്രകാരം അവയെ അംഗീകരിക്കുക എന്ന് അവരിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

തംഗിൽ (الشميل) എന്നാൽ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയെന്നർത്ഥം. അല്ലാഹുവിനെ അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ആരോടും ഉപമിക്കാൻ പാടില്ല. അത് അവന്റെ ദാത്തിലും അമ്ആലിലും (പ്രവൃത്തികൾ) സ്വീഹാത്തിലും (വിശേഷണങ്ങൾ) പാടില്ല. ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നിനോടുപമിക്കുകയെന്നാൽ ഒരു പൊതുഗണത്തിൽ അന്യോന്യം ദൃശ്യമാവുക എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. അവന്റെ വീടുപോലെയാണ് എന്റെ വീട് എന്നു പറയുമ്പോൾ വീടുകൾ തമ്മിലുള്ള ആകൃതി, വലിപ്പം, ഭംഗി, പ്രയോജനം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ സാദൃശ്യമുണ്ടാകും. അല്ലാഹുവിനെ മറ്റൊന്നിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുമ്പോഴും ആ ഉപമേയം ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉപമിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് എല്ലാവിധത്തിലും വ്യത്യസ്തനാണ്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

“അവന് തുല്യമായ യാതൊന്നുമില്ല” (42/11)

هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

“അവന് പേരൊത്ത ആരെക്കൊണ്ടും താകൾക്കറിയാമോ?” (19/65)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

“അവന് തുല്യനായി ആരും ഇല്ലതാനും” (112/4)

അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു സ്വീഹത്തിനും സൃഷ്ടികളുടെ സ്വീഹത്തിനോട് സാദൃശ്യമില്ല. ഉദാ: അല്ലാഹുവിന് ഹയാത്തുണ്ട് (ജീവൻ). സൃഷ്ടികൾക്കും ഹയാത്തുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന് ഇൽമ് (അറിവ്) ഉണ്ട്. സൃഷ്ടികൾക്കും അറിവുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവ തമ്മിൽ ഒരു നിലക്കും സാദൃശ്യമില്ല. അപ്രകാരം സൃഷ്ടികളുടെ സ്വഭാവത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വഭാവത്തോടോ മറിച്ചോ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നത് കുഫ്റു് (അവിശ്വാസം) ആണ്.

ومن شبه الله بخلقه فقد كفر (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة 932، اللالكائي)

“അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോട് ഉപമിച്ചവൻ നിഷേധിയായി”.

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا

“അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരെ ഉണ്ടാക്കരുത്.” (2/22)

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ

“ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് ഉപമകൾ പറയരുത്” (16/74)

സ്വീഹത്തുകളുടെ ഇനങ്ങൾ

അല്ലാഹു അവനെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് അറിയിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള അവന്റെ സ്വീഹത്തുകളെ അവയുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് പലതായി തരംതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വകതിരിക്കൽ പഠന സൗകര്യമുണ്ടാക്കുന്നവെന്നല്ലാതെ മറ്റ് പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല.

സ്വീഹത്തുകളെ രണ്ട് ഇനങ്ങളായി വേർതിരിക്കാം:

1. സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട സ്വീഹത്തുകൾ - صفات ثبوتية

അതായത് അല്ലാഹു അവന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ പ്രവാചകന്റെ നാവിലൂടെയോ തനിക്ക് ഉള്ളതായി സ്ഥിരീകരിച്ചവ. തദനുസാരം അതിൽ വ്യാഖ്യാനങ്ങളോ നിരാകരണമോ രൂപസകല്പമോ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തലോ കൂടാതെ സ്ഥിരീകരിക്കുക.

ഇങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന് സ്ഥിരപ്പെട്ട എല്ലാ ഗുണങ്ങളും സ്തുതിക്കപ്പെടുകയും പുകഴ്ത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പരിപൂർണ്ണമായ ഗുണങ്ങളാകുന്നു. യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള ന്യൂനതകളും അവയ്ക്കില്ല. എന്നിരിക്കെ അല്ലാഹുവിനു സ്ഥിരപ്പെട്ട എല്ലാ ഗുണങ്ങളും എല്ലാ വിധത്തിലും പരിപൂർണ്ണമായത് തന്നെയാണ്.

ഇവ രണ്ട് വിധമാകുന്നു:

(എ) സത്താപരമായ സ്വീഹത്തുകൾ - الصفات الذاتية

അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയിൽ (الذات) നിന്ന് വിട്ടുമാറാത്ത അവനോടൊപ്പമുള്ള സ്വീഹത്താണിത്. حيا (ജീവൻ), علم (അറിവ്), قدرة (ശക്തി), حكمة (തത്ത്വജ്ഞാനം), بين (ഇരുകരങ്ങൾ) و هجر (മുഖം) عينين (2 കണ്ണി) قدم (കാൽപാദം) എന്നിവപോലുള്ളതാണ് അവ. ഈ സ്വീഹത്തുകൾ ഒരിക്കലും അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് വിട്ടുപോവുകയില്ല.

ഈ സ്വീഹത്തുകൾ ഒന്നുതന്നെ ആദ്യം അവ ഇല്ലാതായശേഷം ഉണ്ടായതല്ല. അവൻ ആലിമായിത്തന്നെയായിരുന്നു. ഇനിയും അങ്ങിനെത്തന്നെയൊക്കും. അവൻ ജീവനുള്ളവനായിരുന്നു. ഇനിയും ജീവൻ ഉള്ളവൻ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവന്റെ ഒരു സ്വീഹത്തും ആദ്യം ഇല്ലാതാവുകയും പിന്നീട് അതുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ ഉണ്ടാവുകയില്ല.

അവന്റെ حياة , عسر , عسر എന്നീ സ്വീഹത്തുകൾ ഒന്നുതന്നെ പുതുതായി ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. അവന്റെ ദാത്തിൽ അസിലിയായി അടങ്ങിയ സ്വീഹത്താണ്. അത് എന്നും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. കേൾക്കപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ പുതുതായി ഉണ്ടാവുമെന്നതിനാൽ عسر (കേൾവി) പുതുതായി ഉണ്ടാവണമെന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ അവന്റെ ദാത്തുമായി ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വീഹത്തുകൾക്ക് സ്വീഹത്തു ദാത്തിയ്ക്ക് എന്ന് പറയുന്നു.

(ബി) ക്രിയാപരമായ സ്വീഹത്തുകൾ - الصفات الفعلية (اختيارية)

അല്ലാഹുവിന്റെ مشيئة (ഉദ്ദേശം)മായി ബന്ധപ്പെട്ടുണ്ടാകുന്ന സ്വീഹത്തുകളാണ് ഇത്. അവൻ എപ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അപ്പോഴുണ്ടാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വചനം ശ്രദ്ധിക്കുക:

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

“താൻ ഒരു കാര്യം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതിനോട് ഉണ്ടാകൂ എന്ന് പറയുക മാത്രമാകുന്നു അവന്റെ കാര്യം. അപ്പോഴതാ അതുണ്ടാകുന്നു.” (36/82)

ആരോഹണം, (الاستواء), ഇറക്കം (التزول), നീതി (العدل), സൃഷ്ടിപ്പ് (الخلق), തൃപ്തി (الرضا), കോപം (الغضب) എന്നിവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വചനം ശ്രദ്ധിക്കുക:

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ

“നിങ്ങൾ നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ ആശ്രയത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനാകുന്നു. തന്റെ ദാസന്മാർ നന്ദികേട് കാണിക്കുന്ന പക്ഷം അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങളോട് അതുവഴി അവൻ സംതൃപ്തനായിരിക്കുന്നതാണ്.” (39/7)

അല്ലാഹുവിന് الرضا (തൃപ്തി) എന്ന സ്വീഹത്തുണ്ട് എന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

“ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും ആറുദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് അവൻ. പിന്നീട് അവൻ സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹിതനായി.” (57/4)

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ആയത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ ആരോഹണത്തെ (الاستواء) കുറിച്ചും സൃഷ്ടിച്ചിനെ (الخلق) കുറിച്ചും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഇനി ദാത്തിയായ സ്വീഹത്തെന്നും ഫിഅ് ലിയായ സ്വീഹത്തെന്നും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന സ്വീഹത്തുമാണ് അവൻ. അല്ലാഹുവിന്റെ ക്ലാ (സംസാരം) എന്നത് അവന്റെ ദാത്തിൽ ഉള്ള ഗുണമാണ്. എന്നാൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നത് പരിഗണിച്ച് ഇത് ഫിഅ് ലിയായ സ്വീഹത്താണ്. ആവശ്യം വരുമ്പോൾ മാത്രം സംസാരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ

“നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തിന് മൂസാ വരികയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷിതാവ് അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ” (7/143)

2. നിഷേധിക്കപ്പെട്ട സ്വീഹത്തുകൾ - صفات سلبية (منفية)

അതായത് അല്ലാഹു അവന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ പ്രവാചകന്റെ നാവിലൂടെയോ തന്റെമേൽ നിഷിദ്ധമായ നിഷേധഗുണങ്ങളെ നിഷേധിക്കുക. അതോടൊപ്പം നിഷേധഗുണങ്ങൾക്ക് എതിരായ ഗുണങ്ങളാണ് അല്ലാഹുവിനുള്ളത് എന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വചനം ശ്രദ്ധിക്കുക:

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ

“ഒരിക്കലും മരിക്കാതെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെ നീ ഭരമേല്പിക്കുക” (25/58)

ഇവിടെ മരണം അല്ലാഹു അവനു നിഷിദ്ധമാക്കി. അത് അവന്റെ സ്വീഹത്തായ الحَي (എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ)നെ സ്മിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

മാറ്റൊരു ഉദാഹരണം ശ്രദ്ധിക്കുക, അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

“നിന്റെ രക്ഷിതാവ് യാതൊരാളോടും അക്രമം (അനീതി) കാണിക്കുകയില്ല (18/49)

ഇവിടെ അക്രമം നിഷിദ്ധമാക്കിയതിലൂടെ അല്ലാഹു അവന് നീതി എന്ന സ്വീഹത്ത് സ്മി രപ്പെടുത്തുന്നു.

അവസാനമായി

അല്ലാഹുവിന്റെ ഏത് വിധത്തിലുള്ള സ്വീഹത്തുകളും പൂർണ്ണമാണെന്നും ഒരു വിധ കുറവുകളുമില്ലാത്തവയാണെന്നും നാം വിശ്വസിക്കണം. അവൻ ആലിമാണെന്നും റഹീമാണെന്നും ലത്രിഫാണെന്നും നാം പറയുമ്പോൾ ആ ഗുണങ്ങളുടെ മുഴുവൻ അർത്ഥവും ഗുണവും അവനുണ്ട്. സൃഷ്ടികൾക്ക് ഈ ഗുണം പറയുമ്പോൾ ആ ഗുണത്തിന്റെ എത്രയോ ചെറിയ ഒരംശമേ അവർക്കുള്ളൂ. ചിലപ്പോൾ അൽപംപോലും അവർക്കുണ്ടാവണമെന്നില്ല. ദയ ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യർക്ക് ദയാലുവെന്ന് പേരിടുന്നു. സുന്ദരനല്ലാത്തവർക്ക് സുന്ദരൻ എന്ന് പേരിടുന്നു. ഈ പേരും ആ വ്യക്തിയും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവുമില്ല. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, പൂർണ്ണനും അന്യൂനനുമാണ്.

അവലംബം

1. കേരള നദ്വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ‘വിശ്വാസ കാര്യങ്ങൾ - അല്ലാഹു’
1. فتح رب البرية بتلخيص الحموية - للشيخ محمد بن صالح العثيمين
2. الصفات الإلهية تعريفها، أقسامها - للشيخ محمد بن خليفة بن علي التميمي
3. أعلام السنة المنشورة، لاعتقاد الطائفة الناجية المنصورة - للشيخ حافظ بن أحمد آل حكي سൗഹർ സ്വാദിഖ്
4. القواعد المثلى في صفات الله وإسمائه الحسنى - للشيخ محمد بن صالح العثيمين